

DZIENNIK USTAW RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 27 lipca 2007 r.

Nr 135

TREŚĆ:
Poz.:

UMOWY MIĘDZYNARODOWE:

- 948** — Konwencja w sprawie znakowania plastycznych materiałów wybuchowych w celu ich wykrywania, podpisana w Montrealu dnia 1 marca 1991 r. 9841
- 949** — Oświadczenie rządowe z dnia 12 lutego 2007 r. w sprawie mocy obowiązującej Konwencji w sprawie znakowania plastycznych materiałów wybuchowych w celu ich wykrywania, podpisanej w Montrealu dnia 1 marca 1991 r. 9858
- 950** — Konwencja o pomocy prawnej w sprawach karnych pomiędzy państwami członkowskimi Unii Europejskiej, sporządzona w Brukseli dnia 29 maja 2000 r., oraz Protokół do Konwencji o pomocy prawnej w sprawach karnych pomiędzy państwami członkowskimi Unii Europejskiej z dnia 29 maja 2000 r., sporządzony w Luksemburgu dnia 16 października 2001 r. . . . 9866
- 951** — Oświadczenie rządowe z dnia 13 marca 2007 r. w sprawie mocy obowiązującej Konwencji o pomocy prawnej w sprawach karnych pomiędzy państwami członkowskimi Unii Europejskiej, sporządzonej w Brukseli dnia 29 maja 2000 r., oraz Protokołu do Konwencji o pomocy prawnej w sprawach karnych pomiędzy państwami członkowskimi Unii Europejskiej z dnia 29 maja 2000 r., sporządzonego w Luksemburgu dnia 16 października 2001 r. 9917

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

- 952** — z dnia 24 lipca 2007 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie utworzenia Ministerstwa Sportu 9935

ROZPORZĄDZENIA PREZESA RADY MINISTRÓW:

- 953** — z dnia 25 lipca 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Sportu i Turystyki 9936
- 954** — z dnia 25 lipca 2007 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Gospodarki 9936

948

KONWENCJA

w sprawie znakowania plastycznych materiałów wybuchowych w celu ich wykrywania,

podpisana w Montrealu dnia 1 marca 1991 r.

W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej

PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

podaje do powszechnej wiadomości:

W dniu 1 marca 1991 r. została podpisana w Montrealu Konwencja w sprawie znakowania plastycznych materiałów wybuchowych w celu ich wykrywania, w następującym brzmieniu:

Przekład

KONWENCJA
w sprawie znakowania plastycznych materiałów wybuchowych
w celu ich wykrywania

PAŃSTWA - STRONY NINIEJSZEJ KONWENCJI

ZDAJĄC SOBIE SPRAWĘ z wpływu aktów terrorystycznych na bezpieczeństwo międzynarodowe,

WYRAŻAJĄC głębokie zaniepokojenie w związku z aktami terroryzmu, celem których jest zniszczenie statków powietrznych, innych środków transportu oraz innych obiektów,

ZANIEPOKOJONE tym, że dla dokonania takich aktów terrorystycznych wykorzystywane były plastyczne materiały wybuchowe,

UWZGLĘDNIAJĄC, że znakowanie materiałów wybuchowych w celu ich wykrywania będzie w znacznym stopniu sprzyjać zapobieganiu takim bezprawnym aktom,

UZNAJĄC, że w celach powstrzymania takich bezprawnych aktów istnieje nagła potrzeba wydania międzynarodowego aktu prawnego, nakładającego na państwa obowiązek podejmowania odpowiednich działań w celu właściwego znakowania plastycznych materiałów wybuchowych,

UWZGLĘDNIAJĄC rezolucję 635 Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych z dnia 14 czerwca 1989 roku oraz rezolucję 44/29 Zgromadzenia Ogólnego Organizacji Narodów Zjednoczonych z dnia 4 grudnia 1989 roku zobowiązujących Organizację Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego do zintensyfikowania jej prac w celu stworzenia międzynarodowego systemu znakowania plastycznych lub prasowanych materiałów wybuchowych w celu ich wykrywania,

BIORĄC POD UWAGĘ rezolucję A27-8 jednogłośnie przyjętą na 27 sesji Zgromadzenia Organizacji Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego, w której Zgromadzenie uznało za najwyższy priorytet przygotowanie nowego międzynarodowego aktu prawnego dotyczącego znakowania plastycznych lub prasowanych materiałów wybuchowych w celu ich wykrywania,

PODKREŚLAJĄC z zadowoleniem rolę Rady Organizacji Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego w przygotowaniu Konwencji, jak również gotowość tej Organizacji do przyjęcia na siebie funkcji związanych z jej wdrożeniem;

UZGODNIŁY CO NASTĘPUJE:

Artykuł I

Dla celów niniejszej Konwencji:

1. „Materiały wybuchowe” oznaczają materiały wybuchowe znane powszechnie jako „plastyczne materiały wybuchowe”, w tym materiały wybuchowe w giętkiej lub elastycznej prasowanej postaci, jak to określono w załączniku technicznym do niniejszej Konwencji.
2. „Czynnik wykrywający” oznacza substancję opisaną w załączniku technicznym do niniejszej Konwencji, która dodana do materiału wybuchowego czyni go wykrywalnym.
3. „Znakowanie” oznacza dodanie do materiału wybuchowego substancji znakującej, zgodnie z załącznikiem technicznym do niniejszej Konwencji.
4. „Wytwarzanie” oznacza każdy proces łącznie z przetwarzaniem, w wyniku którego wytwarzane są materiały wybuchowe.
5. „Uzbrojenie wojskowe posiadające odpowiednią autoryzację” zawiera, ale nie jest ograniczone do uzbrojenia takiego jak : łuski, bomby, pociski, miny, rakiety, ładunki o specjalnym kształcie, granaty i perforatory wytworzone wyłącznie dla celów wojskowych lub policyjnych, zgodnie z ustawodawstwem i przepisami danego Państwa - Strony.
6. „Państwo - wytwórca” oznacza każde państwo, na terytorium którego wytwarzane są materiały wybuchowe.

Artykuł II

Każde Państwo - Strona podejmie niezbędne i skuteczne działania w celu zakazu i zapobieganiu wytwarzania na jego terytorium nie oznakowanych materiałów wybuchowych.

Artykuł III

1. Każde Państwo - Strona podejmie niezbędne i skuteczne działania w celu zakazania wwozu na jego terytorium lub wywozu z jego terytorium nie oznakowanych materiałów wybuchowych oraz zapobiegania takim praktykom.

2. Postanowienia ustępu 1 nie będą stosowane do przewozu w celach, które nie są sprzeczne z niniejszą Konwencją, nie oznakowanych materiałów wybuchowych, znajdujących się pod kontrolą danego Państwa - Strony zgodnie z ustępem 1 artykułu IV, przez organy Państwa - Strony, wykonujące funkcje wojskowe lub policyjne.

Artykuł IV

1. Każde Państwo - Strona podejmie niezbędne działania w celu ścisłej i skutecznej kontroli nad posiadaniem i przekazywaniem nie oznakowanych materiałów wybuchowych, które zostały wytworzone na jego terytorium lub wwieziona na jego terytorium przed wejściem w życie niniejszej Konwencji w danym państwie tak, aby przeciwdziałać ich użyciu lub wykorzystaniu w celach sprzecznych z niniejszą Konwencją.

2. Każde Państwo - Strona podejmie niezbędne działania dla zapewnienia, aby wszelkie zapasy materiałów wybuchowych wymienionych w ustępie 1 niniejszego artykułu, nie znajdujące się w posiadaniu jego organów spełniających funkcje wojskowe lub policyjne, zostały zniszczone lub wykorzystane dla celów, które nie są sprzeczne z niniejszą Konwencją, oznakowane lub też trwale pozbawione właściwości wybuchowych w ciągu trzech lat od wejścia w życie niniejszej Konwencji w odniesieniu do tego Państwa.

3. Każde Państwo - Strona podejmie niezbędne działania dla zapewnienia, aby wszelkie zapasy materiałów wybuchowych wymienionych w ustępie 1 niniejszego artykułu znajdujące się w posiadaniu jego organów spełniających funkcje wojskowe lub policyjne i które nie zostały włączone w charakterze integralnej części do uzbrojenia wojskowego odpowiednio autoryzowanego - zostały zniszczone lub wykorzystane w sposób, który nie jest sprzeczny z niniejszą Konwencją, oznakowane lub też trwale pozbawione właściwości wybuchowych w ciągu piętnastu lat od wejścia w życie niniejszej Konwencji w odniesieniu do tego Państwa.

4. Każde Państwo - Strona podejmie niezbędne działania dla zapewnienia, tak szybko jak to możliwe, zniszczenia na swoim terytorium nie oznakowanych materiałów wybuchowych, które mogą być wykryte na tym terytorium i których nie dotyczą ustępy 1 - 3 niniejszego artykułu, innych niż zapasy nie oznakowanych materiałów wybuchowych znajdujących się w posiadaniu jego organów spełniających funkcje wojskowe lub policyjne i włączonych w charakterze integralnej części do uzbrojenia wojskowego odpowiednio autoryzowanego - z datą wejścia w życie niniejszej Konwencji w odniesieniu do tego Państwa - Strony.

5. Każde Państwo - Strona podejmie niezbędne działania dla wykonywania ścisłej i skutecznej kontroli nad posiadaniem i przekazywaniem materiałów wybuchowych, wymienionych w ustępie II części 1 załącznika technicznego do niniejszej Konwencji, aby zapobiec ich przekazaniu lub użyciu w celach sprzecznych z niniejszą Konwencją.

6. Każde Państwo - Strona podejmie niezbędne działania dla zapewnienia zniszczenia na jego terytorium tak szybko jak tylko możliwe nie oznakowanych materiałów wybuchowych, wytworzonych po wejściu w życie niniejszej Konwencji w odniesieniu do tego Państwa, które nie zostały włączone, jak to wymieniono w ustępie II d) części 1 załącznika technicznego do niniejszej Konwencji, oraz nie oznakowanych materiałów wybuchowych, których nie dotyczą inne punkty wymienionego ustępu II.

Artykuł V

1. Niniejszą Konwencją powołuje się Komisję Techniczną ds. Materiałów Wybuchowych (zwaną dalej „Komisją”) składającą się co najmniej z piętnastu i nie więcej niż dziewiętnastu członków, wyznaczonych przez Radę Organizacji Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego (zwaną dalej „Radą”) z osób nominowanych przez Państwa - Strony Konwencji.

2. Członkami Komisji będą eksperci posiadający bezpośrednie i znaczne doświadczenie w zagadnieniach dotyczących wytwarzania lub wykrywania materiałów wybuchowych lub też prowadzenia odpowiednich prac badawczych.

3. Członkowie Komisji będą pracowali w niej przez trzy lata i mogą być wyznaczeni powtórnie.

4. Sesje Komisji będą odbywały się co najmniej raz w roku w siedzibie Organizacji Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego lub w takich miejscach i czasie, że będą mogły być kierowane lub zatwierdzone przez Radę.

5. Komisja przyjmie zatwierdzone przez Radę zasady działania.

Artykuł VI

1. Komisja dokona oceny postępu technicznego w odniesieniu do wytwarzania, znakowania i wykrywania materiałów wybuchowych.

2. Komisja za pośrednictwem Rady poinformuje Państwa - Strony oraz zainteresowane organizacje międzynarodowe o wynikach swojej pracy.

3. W razie konieczności Komisja zaleci Radzie dokonanie zmian w załączniku technicznym do niniejszej Konwencji. Komisja będzie dążyła do podjęcia decyzji dotyczących takich zaleceń jednomyślnie. Jeśli uzyskanie jednomyślności będzie niemożliwe, Komisja podejmie decyzję większością dwóch trzecich głosów swoich członków.

4. Rada, zgodnie z zaleceniem Komisji, może zaproponować Państwom - Stronom zmiany w załączniku technicznym do niniejszej Konwencji.

Artykuł VII

1. Każde Państwo - Strona może w ciągu dziewięćdziesięciu dni od daty powiadomienia o proponowanej zmianie w załączniku technicznym do niniejszej Konwencji zgłosić swoje uwagi Radzie. Rada przekaze te uwagi Komisji tak szybko jak to możliwe, w celu ich rozpatrzenia. Państwu, które przedstawiło uwagi lub zastrzeżenia do proponowanej zmiany, Rada proponuje przeprowadzenie konsultacji z Komisją.

2. Komisja rozpatrzy stanowiska Państw - Stron przedstawione zgodnie z postanowieniami poprzedniego ustępu i przedstawi je Radzie. Rada po rozpatrzeniu sprawozdania Komisji, biorąc pod uwagę charakter zmiany i uwagi Państw - Stron, przy udziale Państw - wytwórców, może zaproponować przyjęcie tej zmiany wszystkim Państwom - Stronom.

3. Jeżeli do proponowanej zmiany nie zgłoszono w drodze pisemnej sprzeciwu ze strony pięciu lub więcej Państw - Stron w ciągu dziewięćdziesięciu dni od daty powiadomienia przez Radę o danej zmianie, zmiana zostanie uznana za przyjętą i wejdzie w życie po upływie stu osiemdziesięciu dni lub po upływie innego okresu, który określono w proponowanej zmianie dla Państw - Stron, które nie zgłosiły do niej zastrzeżeń.

4. Państwa - Strony, które zgłosiły zastrzeżenia do proponowanej zmiany mogą później, w drodze złożenia w depozycie dokumentu przyjęcia lub zatwierdzenia, wyrazić zgodę na związanie przepisami tej zmiany.

5. Jeżeli pięć lub więcej Państw - Stron zgłosiło zastrzeżenia do proponowanej zmiany, Rada przekaze ją Komisji w celu dalszego rozpatrzenia.

6. Jeżeli proponowanej zmiany nie przyjęto zgodnie z ustępem 3 niniejszego artykułu, Rada może zwołać konferencję wszystkich Państw - Stron.

Artykuł VIII

1. Państwa - Strony w miarę możliwości będą przekazywały Radzie informacje, które pomogą Komisji w wypełnianiu jej funkcji zgodnie z ustępem 1 artykułu VI.

2. Państwa - Strony poinformują Radę o podjętych przedsięwzięciach w celu wdrożenia postanowień niniejszej Konwencji. Rada przekaze te informacje do wiadomości wszystkim Państwom - Stronom oraz zainteresowanym organizacjom międzynarodowym.

Artykuł IX

Rada we współpracy z Państwami - Stronami i zainteresowanymi organizacjami międzynarodowymi podejmie właściwe działania w celu ułatwienia wdrożenia niniejszej Konwencji, włącznie z zapewnieniem pomocy technicznej oraz środków dla wymiany informacji dotyczących postępu technicznego w znakowaniu i wykrywaniu materiałów wybuchowych.

Artykuł X

Załącznik techniczny do niniejszej Konwencji stanowi jej integralną część.

Artykuł XI

1. Każdy spór między dwoma lub więcej Państwami - Stronami dotyczący interpretacji lub stosowania niniejszej Konwencji, który nie może być rozstrzygnięty w drodze negocjacji, na prośbę jednego z tych Państw będzie przekazany do arbitrażu. Jeżeli w ciągu sześciu miesięcy od daty wyrażenia prośby o arbitraż Strony nie będą mogły porozumieć się w sprawie zorganizowania arbitrażu, każda z tych Stron może na żądanie, zgodnie ze statutem Trybunału skierować spór do Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości.

2. Każde Państwo - Strona może przy podpisaniu, ratyfikacji, przyjęciu lub zatwierdzeniu niniejszej Konwencji lub przy przystąpieniu do niej oświadczyć, że nie uważa się za związane postanowieniami poprzedniego ustępu. Inne Państwa - Strony nie będą związane postanowieniami poprzedniego ustępu w odniesieniu do żadnego Państwa - Strony, wnoszącego takie zastrzeżenie.

3. Każde Państwo - Strona, które wniosło zastrzeżenie zgodnie z poprzednim ustępem może w dowolnym czasie wycofać to zastrzeżenie w drodze powiadomienia depozytariusza.

Artykuł XII

Z wyjątkiem przewidzianego w artykule XI, żadne inne zastrzeżenia nie mogą być wniesione do niniejszej Konwencji.

Artykuł XIII

1. Niniejsza Konwencja będzie otwarta do podpisu 1 marca 1991 przez państwa uczestniczące w Międzynarodowej Konferencji Prawa Lotniczego przeprowadzonej w Montrealu od 12 lutego do 1 marca 1991 roku. Po 1 marca 1991 roku Konwencja będzie otwarta dla wszystkich państw do podpisu w siedzibie Organizacji Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego w Montrealu aż do wejścia jej w życie, zgodnie z ustępem 3 niniejszego artykułu. Każde państwo, które nie podpisało niniejszej Konwencji może przystąpić do niej w dowolnym czasie.

2. Niniejsza Konwencja podlega ratyfikacji, przyjęciu, zatwierdzeniu lub przystąpieniu do niej. Dokumenty ratyfikacyjne, o przyjęciu, zatwierdzeniu lub przystąpieniu będą złożone w Organizacji Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego, która niniejszym zostaje wyznaczona jako depozytariusz. Przy złożeniu dokumentu ratyfikacji, przyjęcia, zatwierdzenia lub przystąpienia, każde państwo składa oświadczenie, czy jest lub nie jest Państwem - wytwórcą.

3. Niniejsza Konwencja wejdzie w życie po upływie sześćdziesiątego dnia od dnia złożenia depozytariuszowi trzydziestego piątego dokumentu ratyfikacji, przyjęcia, zatwierdzenia lub przystąpienia, pod warunkiem, że nie mniej niż pięć takich państw oświadczyło zgodnie z ustępem 2 niniejszego artykułu, że są one Państwami - wytwórcami. Jeżeli trzydzieści pięć takich dokumentów zostałoby złożonych u depozytariusza przed złożeniem oświadczeń pięciu Państw - wytwórców, niniejsza Konwencja wejdzie w życie po upływie sześćdziesiątego dnia od dnia złożenia dokumentu ratyfikacji, przyjęcia, zatwierdzenia lub przystąpienia piątego Państwa - wytwórcy.

4. Dla innych państw, niniejsza Konwencja wejdzie w życie po upływie sześćdziesiątego dnia od dnia złożenia ich dokumentów ratyfikacji, przyjęcia, zatwierdzenia lub przystąpienia.

5. Po wejściu niniejszej Konwencji w życie, podlega ona rejestracji przez depozytariusza zgodnie z Artykułem 102 Karty Narodów Zjednoczonych i zgodnie z Artykułem 83 Konwencji o Międzynarodowym Lotnictwie Cywilnym (Chicago, 1944 r.).

Artykuł XIV

Depozytariusz niezwłocznie powiadomi wszystkich sygnatariuszy oraz Państwa - Strony o:

1. każdym podpisaniu niniejszej Konwencji i dacie takiego podpisania;
2. każdym złożeniu dokumentu ratyfikacji, przyjęcia, zatwierdzenia lub przystąpienia i jego dacie, zwracając szczególną uwagę na oświadczenie, czy Państwo zadeklarowało się jako Państwo - wytwórca;
3. dacie wejścia w życie niniejszej Konwencji;
4. dacie wejścia w życie każdej zmiany do niniejszej Konwencji lub do załącznika technicznego;
5. każdym wypowiedzeniu Konwencji, zgodnie z artykułem XV ; i
6. każdym oświadczeniu wydanym zgodnie z ust.2 artykułu XI.

Artykuł XV

1. Każde Państwo - Strona może wypowiedzieć niniejszą Konwencję w drodze pisemnego powiadomienia depozytariusza.
2. Wypowiedzenie wejdzie w życie po upływie sto osiemdziesiątego dnia od dnia otrzymania powiadomienia przez depozytariusza.

W DOWÓD CZEGO niżej podpisani przedstawiciele właściwie upoważnieni przez swoje rządy, podpisali niniejszą Konwencję.

PODPISANO w Montrealu dnia pierwszego marca tysiąc dziewięćset dziewięćdziesiątego pierwszego roku w jednym oryginalnym egzemplarzu w językach angielskim, francuskim, rosyjskim, hiszpańskim i arabskim, z których każdy jest jednakowo autentyczny.

ZAŁĄCZNIK TECHNICZNY

Część 1. OPIS MATERIAŁÓW WYBUCHOWYCH

I. Materiałami wybuchowymi, wymienionymi w ustępie 1 artykułu I niniejszej Konwencji, są materiały które:

- a) zawierają jeden lub kilka materiałów wybuchowych dużej mocy, które w ich czystej postaci mają ciśnienie pary mniejsze niż 10^{-4} Pa przy temperaturze 25° C;
- b) zawierają materiał wiążący; oraz
- c) jako mieszanina są miękkie lub elastyczne w normalnej temperaturze pokojowej.

II. Niżej wymienione materiały wybuchowe, nawet jeśli odpowiadają opisowi materiałów wybuchowych w ustępie I tej części, nie będą uznawane za materiały wybuchowe tak długo jak będą one przechowywane lub stosowane w celach wymienionych poniżej lub pozostaną włączone jak to wymieniono poniżej; dotyczy to materiałów wybuchowych, które:

- a) są wytwarzane lub przechowywane w ograniczonych ilościach, wyłącznie dla wykorzystania w odpowiednio autoryzowanych badaniach naukowych, doświadczeniach lub próbach nowych lub zmodyfikowanych materiałów wybuchowych;
- b) są wytwarzane lub przechowywane w ograniczonych ilościach, wyłącznie dla wykorzystania w odpowiednio autoryzowanych szkoleniach w zakresie wykrywania materiałów wybuchowych i/lub doświadczeniach i próbach urządzeń do wykrywania materiałów wybuchowych;
- c) są wytwarzane lub przechowywane w ograniczonych ilościach, wyłącznie dla celów wiedzy sądowniczej; lub
- d) są przeznaczone do włączenia i stanowią nieodłączną część uzbrojenia wojskowego odpowiednio autoryzowanego na terytorium państwa wytwórcy w ciągu trzech lat od wejścia w życie niniejszej Konwencji w stosunku do danego państwa.
Takie uzbrojenie wyprodukowane w ciągu trzech lat będzie uważane za uzbrojenie wojskowe odpowiednio autoryzowane zgodnie z ustępem 4 artykułu IV niniejszej Konwencji.

III. W tej części:

„odpowiednio autoryzowany” w ustępie II a), b) i c) oznacza dozwolony zgodnie z prawem i przepisami zainteresowanego Państwa – Strony; i

„materiały wybuchowe o dużej mocy” zawierają ale nie ograniczają się do następujących: cyklotetrametylentetranitramin (HMX, oktogen), tetramitrat pentaeritritu (PETN, pentrit) oraz cyklotrimetylentrinitramit (RDX, heksogen).

CZĘŚĆ 2: MATERIAŁY ZNAKUJĄCE

Materiałem znakującym jest dowolna z substancji podanych w przedstawionej niżej tabeli. Materiały znakujące opisane w tej tabeli przeznaczone są do wykorzystania w celu ułatwienia wykrywalności materiałów wybuchowych za pomocą środków do wykrywania pary. W każdym przypadku, materiał znakujący powinien być dodawany do materiału wybuchowego w taki sposób, aby był równomiernie rozmieszczony w gotowym produkcie. Minimalna koncentracja materiału znakującego w gotowym produkcie po wytworzeniu powinna odpowiadać danym zawartym w tabeli.

TABELA

Nazwa materiału znakującego	Wzór cząsteczkowy	Ciężar cząsteczkowy	Minimalna koncentracja
Diazotan glikolu etylenowego(EGDN)	$C_2H_4(NO_3)_2$	152	0,2% w masie
2,3- dimetylo-2,3- dinitrobutan (DMNB)	$C_6H_{12}(NO_2)_2$	176	0,1% w masie
p - nitrotoluen (p.-MNT)	$C_7H_7NO_2$	137	0,5% w masie
o -nitrotoluen (o-MNT)	$C_7H_7NO_2$	137	0,5% w masie

Każdy materiał wybuchowy, który w rezultacie jego zwykłego wytwarzania zawiera jakikolwiek z wyznaczonych materiałów znakujących o wymaganym minimalnym poziomie koncentracji lub powyżej tego minimalnego poziomu, będzie uważany za znakowany.

CONVENTION

on the Marking of Plastic Explosives for the Purpose of Detection

THE STATES PARTIES TO THIS CONVENTION,

CONSCIOUS of the implications of acts of terrorism for international security;

EXPRESSING deep concern regarding terrorist acts aimed at destruction of aircraft, other means of transportation and other targets;

CONCERNED that plastic explosives have been used for such terrorist acts;

CONSIDERING that the marking of such explosives for the purpose of detection would contribute significantly to the prevention of such unlawful acts;

RECOGNIZING that for the purpose of deterring such unlawful acts there is an urgent need for an international instrument obliging States to adopt appropriate measures to ensure that plastic explosives are duly marked;

CONSIDERING United Nations Security Council Resolution 635 of 14 June 1989, and United Nations General Assembly Resolution 44/29 of 4 December 1989 urging the International Civil Aviation Organization to intensify its work on devising an international regime for the marking of plastic or sheet explosives for the purpose of detection;

BEARING IN MIND Resolution A27-8 adopted unanimously by the 27th Session of the Assembly of the International Civil Aviation Organization which endorsed with the highest and overriding priority the preparation of a new international instrument regarding the marking of plastic or sheet explosives for detection;

NOTING with satisfaction the role played by the Council of the International Civil Aviation Organization in the preparation of the Convention as well as its willingness to assume functions related to its implementation;

HAVE AGREED AS FOLLOWS:

Article I

For the purposes of this Convention:

1. "Explosives" mean explosive products, commonly known as "plastic explosives", including explosives in flexible or elastic sheet form, as described in the Technical Annex to this Convention.
2. "Detection agent" means a substance as described in the Technical Annex to this Convention which is introduced into an explosive to render it detectable.

3. "Marking" means introducing into an explosive a detection agent in accordance with the Technical Annex to this Convention.
4. "Manufacture" means any process, including reprocessing, that produces explosives.
5. "Duly authorized military devices" include, but are not restricted to, shells, bombs, projectiles, mines, missiles, rockets, shaped charges, grenades and perforators manufactured exclusively for military or police purposes according to the laws and regulations of the State Party concerned.
6. "Producer State" means any State in whose territory explosives are manufactured.

Article II

Each State Party shall take the necessary and effective measures to prohibit and prevent the manufacture in its territory of unmarked explosives.

Article III

1. Each State Party shall take the necessary and effective measures to prohibit and prevent the movement into or out of its territory of unmarked explosives.

2. The preceding paragraph shall not apply in respect of movements for purposes not inconsistent with the objectives of this Convention, by authorities of a State Party performing military or police functions, of unmarked explosives under the control of that State Party in accordance with paragraph 1 of Article IV.

Article IV

1. Each State Party shall take the necessary measures to exercise strict and effective control over the possession and transfer of possession of unmarked explosives which have been manufactured in or brought into its territory prior to the entry into force of this Convention in respect of that State, so as to prevent their diversion or use for purposes inconsistent with the objectives of this Convention.

2. Each State Party shall take the necessary measures to ensure that all stocks of those explosives referred to in paragraph 1 of this Article not held by its authorities performing military or police functions are destroyed or consumed for purposes not inconsistent with the objectives of this Convention, marked or rendered permanently ineffective, within a period of three years from the entry into force of this Convention in respect of that State.

3. Each State Party shall take the necessary measures to ensure that all stocks of those explosives referred to in paragraph 1 of this Article held by its authorities performing military or police functions and that are not incorporated as an integral part of duly authorized military devices are destroyed or consumed for purposes not inconsistent with the objectives of this Convention, marked or rendered permanently ineffective, within a period of fifteen years from the entry into force of this Convention in respect of that State.

4. Each State Party shall take the necessary measures to ensure the destruction, as soon as possible, in its territory of unmarked explosives which may be discovered therein and which are not referred to in the preceding paragraphs of this Article, other than stocks of unmarked

explosives held by its authorities performing military or police functions and incorporated as an integral part of duly authorized military devices at the date of the entry into force of this Convention in respect of that State.

5. Each State Party shall take the necessary measures to exercise strict and effective control over the possession and transfer of possession of the explosives referred to in paragraph II of Part 1 of the Technical Annex to this Convention so as to prevent their diversion or use for purposes inconsistent with the objectives of this Convention.

6. Each State Party shall take the necessary measures to ensure the destruction, as soon as possible, in its territory of unmarked explosives manufactured since the coming into force of this Convention in respect of that State that are not incorporated as specified in paragraph II d) of Part 1 of the Technical Annex to this Convention and of unmarked explosives which no longer fall within the scope of any other sub-paragraphs of the said paragraph II.

Article V

1. There is established by this Convention an International Explosives Technical Commission (hereinafter referred to as “the Commission”) consisting of not less than fifteen nor more than nineteen members appointed by the Council of the International Civil Aviation Organization (hereinafter referred to as “the Council”) from among persons nominated by States Parties to this Convention.

2. The members of the Commission shall be experts having direct and substantial experience in matters relating to the manufacture or detection of, or research in, explosives.

3. Members of the Commission shall serve for a period of three years and shall be eligible for re-appointment.

4. Sessions of the Commission shall be convened, at least once a year at the Headquarters of the International Civil Aviation Organization, or at such places and times as may be directed or approved by the Council.

5. The Commission shall adopt its rules of procedure, subject to the approval of the Council.

Article VI

1. The Commission shall evaluate technical developments relating to the manufacture, marking and detection of explosives.

2. The Commission, through the Council, shall report its findings to the States Parties and international organizations concerned.

3. Whenever necessary, the Commission shall make recommendations to the Council for amendments to the Technical Annex to this Convention. The Commission shall endeavour to take its decisions on such recommendations by consensus. In the absence of consensus the Commission shall take such decisions by a two-thirds majority vote of its members.

4. The Council may, on the recommendation of the Commission, propose to States Parties amendments to the Technical Annex to this Convention.

Article VII

1. Any State Party may, within ninety days from the date of notification of a proposed amendment to the Technical Annex to this Convention, transmit to the Council its comments. The Council shall communicate these comments to the Commission as soon as possible for its consideration. The Council shall invite any State Party which comments on or objects to the proposed amendment to consult the Commission.

2. The Commission shall consider the views of States Parties made pursuant to the preceding paragraph and report to the Council. The Council, after consideration of the Commission's report, and taking into account the nature of the amendment and the comments of States Parties, including producer States, may propose the amendment to all States Parties for adoption.

3. If a proposed amendment has not been objected to by five or more States Parties by means of written notification to the Council within ninety days from the date of notification of the amendment by the Council, it shall be deemed to have been adopted, and shall enter into force one hundred and eighty days thereafter or after such other period as specified in the proposed amendment for States Parties not having expressly objected thereto.

4. States Parties having expressly objected to the proposed amendment may, subsequently, by means of the deposit of an instrument of acceptance or approval, express their consent to be bound by the provisions of the amendment.

5. If five or more States Parties have objected to the proposed amendment, the Council shall refer it to the Commission for further consideration.

6. If the proposed amendment has not been adopted in accordance with paragraph 3 of this Article, the Council may also convene a conference of all States Parties.

Article VIII

1. States Parties shall, if possible, transmit to the Council information that would assist the Commission in the discharge of its functions under paragraph 1 of Article VI.

2. States Parties shall keep the Council informed of measures they have taken to implement the provisions of this Convention. The Council shall communicate such information to all States Parties and international organizations concerned.

Article IX

The Council shall, in co-operation with States Parties and international organizations concerned, take appropriate measures to facilitate the implementation of this Convention, including the provision of technical assistance and measures for the exchange of information relating to technical developments in the marking and detection of explosives.

Article X

The Technical Annex to this Convention shall form an integral part of this Convention.

Article XI

1. Any dispute between two or more States Parties concerning the interpretation or application of this Convention which cannot be settled through negotiation shall, at the request of one of them, be submitted to arbitration. If within six months from the date of the request for arbitration the Parties are unable to agree on the organization of the arbitration, any one of those Parties may refer the dispute to the International Court of Justice by request in conformity with the Statute of the Court.

2. Each State Party may, at the time of signature, ratification, acceptance or approval of this Convention or accession thereto, declare that it does not consider itself bound by the preceding paragraph. The other States Parties shall not be bound by the preceding paragraph with respect to any State Party having made such a reservation.

3. Any State Party having made a reservation in accordance with the preceding paragraph may at any time withdraw this reservation by notification to the Depositary.

Article XII

Except as provided in Article XI no reservation may be made to this Convention.

Article XIII

1. This Convention shall be open for signature in Montreal on 1 March 1991 by States participating in the International Conference on Air Law held at Montreal from 12 February to 1 March 1991. After 1 March 1991 the Convention shall be open to all States for signature at the Headquarters of the International Civil Aviation Organization in Montreal until it enters into force in accordance with paragraph 3 of this Article. Any State which does not sign this Convention may accede to it at any time.

2. This Convention shall be subject to ratification, acceptance, approval or accession by States. Instruments of ratification, acceptance, approval or accession shall be deposited with the International Civil Aviation Organization, which is hereby designated the Depositary. When depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, each State shall declare whether or not it is a producer State.

3. This Convention shall enter into force on the sixtieth day following the date of deposit of the thirty-fifth instrument of ratification, acceptance, approval or accession with the Depositary, provided that no fewer than five such States have declared pursuant to paragraph 2 of this Article that they are producer States. Should thirty-five such instruments be deposited prior to the deposit of their instruments by five producer States, this Convention shall enter into force on the sixtieth day following the date of deposit of the instrument of ratification, acceptance, approval or accession of the fifth producer State.

4. For other States, this Convention shall enter into force sixty days following the date of deposit of their instruments of ratification, acceptance, approval or accession.

5. As soon as this Convention comes into force, it shall be registered by the Depositary pursuant to Article 102 of the Charter of the United Nations and pursuant to Article 83 of the Convention on International Civil Aviation (Chicago, 1944).

Article XIV

The Depositary shall promptly notify all signatories and States Parties of:

1. each signature of this Convention and date thereof;
2. each deposit of an instrument of ratification, acceptance, approval or accession and date thereof, giving special reference to whether the State has identified itself as a producer State;
3. the date of entry into force of this Convention;
4. the date of entry into force of any amendment to this Convention or its Technical Annex;
5. any denunciation made under Article XV; and
6. any declaration made under paragraph 2 of Article XI.

Article XV

1. Any State Party may denounce this Convention by written notification to the Depositary.
2. Denunciation shall take effect one hundred and eighty days following the date on which notification is received by the Depositary.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned Plenipotentiaries, being duly authorized thereto by their Governments, have signed this Convention.

DONE at Montreal, this first day of March, one thousand nine hundred and ninety-one, in one original, drawn up in five authentic texts in the English, French, Russian, Spanish and Arabic languages.

TECHNICAL ANNEX**PART 1: DESCRIPTION OF EXPLOSIVES**

I. The explosives referred to in paragraph 1 of Article I of this Convention are those that:

- a) are formulated with one or more high explosives which in their pure form have a vapour pressure less than 10^{-4} Pa at a temperature of 25°C;
- b) are formulated with a binder material; and
- c) are, as a mixture, malleable or flexible at normal room temperature.

II. The following explosives, even though meeting the description of explosives in paragraph I of this Part, shall not be considered to be explosives as long as they continue to be held or used for the purposes specified below or remain incorporated as there specified, namely those explosives that:

- a) are manufactured, or held, in limited quantities solely for use in duly authorized research, development or testing of new or modified explosives;
- b) are manufactured, or held, in limited quantities solely for use in duly authorized training in explosives detection and/or development or testing of explosives detection equipment;
- c) are manufactured, or held, in limited quantities solely for duly authorized forensic science purposes; or
- d) are destined to be and are incorporated as an integral part of duly authorized military devices in the territory of the producer State within three years after the coming into force of this Convention in respect of that State. Such devices produced in this period of three years shall be deemed to be duly authorized military devices within paragraph 4 of Article IV of this Convention.

III. In this Part:

“duly authorized” in paragraph II a), b) and c) means permitted according to the laws and regulations of the State Party concerned; and

“high explosives” include but are not restricted to cyclotetramethylenetetranitramine (HMX), pentaerythritol tetranitrate (PETN) and cyclotrimethylenetrinitramine (RDX).

PART 2: DETECTION AGENTS

A detection agent is any one of those substances set out in the following Table. Detection agents described in this Table are intended to be used to enhance the detectability of explosives by vapour detection means. In each case, the introduction of a detection agent into an explosive shall be done in such a manner as to achieve homogeneous distribution in the finished product. The minimum concentration of a detection agent in the finished product at the time of manufacture shall be as shown in the said Table.

Table

Name of detection agent	Molecular formula	Molecular weight	Minimum concentration
Ethylene glycol dinitrate (EGDN)	$C_2H_4(NO_3)_2$	152	0.2% by mass
2,3-Dimethyl-2,3-dinitrobutane (DMNB)	$C_6H_{12}(NO_2)_2$	176	0.1% by mass
para-Mononitrotoluene (p-MNT)	$C_7H_7NO_2$	137	0.5% by mass
ortho-Mononitrotoluene (o-MNT)	$C_7H_7NO_2$	137	0.5% by mass

Any explosive which, as a result of its normal formulation, contains any of the designated detection agents at or above the required minimum concentration level shall be deemed to be marked.

- Po zaznajomieniu się z powyższą konwencją, w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej oświadczam, że:
- została ona uznana za słuszną zarówno w całości, jak i każde z postanowień w niej zawartych,
 - Rzeczpospolita Polska postanawia przystąpić do tej konwencji,
 - postanowienia konwencji są przyjęte, potwierdzone i będą niezmiennie zachowywane.

Na dowód czego wydany został akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Rzeczypospolitej Polskiej.

Dano w Warszawie dnia 7 lipca 2006 r.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *L. Kaczyński*

L.S.

Prezes Rady Ministrów: *K. Marcinkiewicz*

949

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 12 lutego 2007 r.

**w sprawie mocy obowiązującej Konwencji
w sprawie znakowania plastycznych materiałów wybuchowych w celu ich wykrywania,
podpisanej w Montrealu dnia 1 marca 1991 r.**

Podaje się niniejszym do wiadomości, że na podstawie ustawy z dnia 26 stycznia 2006 r. o ratyfikacji Konwencji w sprawie znakowania plastycznych materiałów wybuchowych w celu ich wykrywania, podpisanej w Montrealu dnia 1 marca 1991 r. (Dz. U. Nr 46, poz. 325) Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej dnia 7 lipca 2006 r. ratyfikował wyżej wymienioną konwencję.

Zgodnie z artykułem XIII ustęp 3 konwencji weszła ona w życie dnia 21 czerwca 1998 r.

Zgodnie z artykułem XIII ustęp 4 konwencji w stosunku do Rzeczypospolitej Polskiej weszła ona w życie dnia 25 listopada 2006 r.

Przy składaniu dokumentu przystąpienia złożono następujące oświadczenie:

„Zgodnie z ustępem 2 artykułu XIII Konwencji w sprawie znakowania plastycznych materiałów wybuchowych w celu ich wykrywania, podpisanej w Montrealu dnia 1 marca 1991 r., niniejszym oświad-